

праздно се мъчеха да откаратъ едно отъ орж-
дията; понеже впрѣгнатитѣ конѣ бѣха убити,
принудиха се да го оставятъ, слѣдъ като му
взеха ключа. Единъ тонъ обаче отъ укрѣ-
плението № 18, макаръ и разглобенъ, можа
да се откара.

Прѣвземанието на тѣзи двѣ укрѣпления
отъ Руситѣ произведе общъ панически страхъ
въ редоветѣ на турскитѣ войски; нѣкои отъ
бѣглецитѣ избѣгаха въ града Плѣвенъ, дру-
ги — въ другитѣ редутѣ, а трети даже и
въ главната квартира. При Рифатъ паша и
Риза бей останаха само 4-тѣ ротѣ отъ 3-ия
стрѣлковъ баталионъ, стоящъ на постъ край
укрѣплението Багларъ-баши. На тия ротѣ се
даде заповѣдъ да промѣнятъ фронта, за да
могатъ да обстрѣлватъ ложементитѣ отъ
страна. Въ туй врѣме пристигна единъ ба-
талионъ, изпратенъ отъ мюшира; този бата-
лионъ биде развърнатъ на лѣво отъ 4-тѣ
стрѣлкови ротѣ, но по такъвъ начинъ, щото
да може да бие неприятеля откъмъ фланга
и да не му даде възможность да влѣзе въ
града. Тѣзи войски издържаха ожесточена
борба противъ цѣла бригада руски стрѣлци,
до минутата, когато Рифатъ паша, на чело
на бѣглецитѣ, които бѣ събралъ въ укрѣп-
лението Багларъ баши, се спусна съ револ-
веръ въ ръка, за да вземе назадъ укрѣпле-